

KAREL VAN DE WOESTIJNE

Hulde op 24.08.2020

Hij overleed 91 jaar geleden op 24 augustus 1929 in zijn villa La Frondaie
aan de Oude IJzerenweg, thans Leebeekstraat 10.

Herdenkingscomité Karel van de Woestijne in Zwijnaarde

Quellen: Eigene Fotos, diverse Prospekte und das INTERNET

juehe 2020
story

Verwelkoming

Leraar **Paul De Loore** verwelkomde de vele vrienden van Karel van de Woestijne die waren verschenen. Tegelijkertijd, hoewel hij niet in Zwijnaarde woont, stelde hij zichzelf voor als de opvolger van wijlen Arthur De Decker.

Ook met het oog op de Corona-maatregelen vond hij de juiste woorden.

Het Herdenkingscomité Karel van de Woestijne in Zwijnaarde nodigt u uit op de jaarlijkse

BLOEMENHULDE

bij het huis en het borstbeeld van de dichter
'La Frondaie', Leebeekstraat 10, 9052 Zwijnaarde

op maandag 24 augustus 2020 om 18:00 u.

Karel van de Woestijne (1878-1929) in La Frondaie
© Collectie Universiteitsarchief Gent, © onbekend

- 1 Verwelkoming
- 2 In memoriam stichter-voorzitter Arthur De Decker en Joost Vandommele
- 3 Dr. Johan De Smet (senior curator MSK) stelt de nieuwe uitgave voor van *Karel en ik. Memento van Gustave van de Woestyne* en belicht de relatie Karel-Gustave.
- 4 Prof. dr. Hans Vandevoorde (VUB) leest fragmenten uit *Karel en ik. Memento van Gustave van de Woestyne*.
- 5 Brando Alabodi (leerling van het Sint-Janscollege, Sint-Amandsberg) brengt fragmenten uit *Laethemische Brieven over de Lente* en gedichten van Karel van de Woestijne.
- 6 Bloemenhulde

In het kader van de coronamaatregelen bieden wij dit jaar geen receptie aan en vragen wij om vooraf uw aanwezigheid te melden door een e-mail te sturen naar paul.deloores@skynet.be met vermelding van het aantal aanwezigen.
Dank voor uw begrip.

v.u.: Paul De Loore

Paul De Loore bracht hulde in memoriam stichter-voorzitter Arthur De Decker

***7.2.1952 †10.6.2020**

Arthur De Decker is altijd een actieve campagnevoerder geweest voor het welzijn van zijn medemensen.

Hij stierf veel te vroeg!

Zijn talrijke prestaties zullen niet worden vergeten!

Het stel is nog op de nieuwjaars--receptie Zwijnaarde 5 januari 2020

Overlijden Arthur De Decker

Tot ons grote droefenis, melden we u het overlijden van Arthur De Decker.

Arthur was stichter van het herdenkingscomité Karel van de Woestijne in Zwijnaarde, dat lid is van het Cultuurplatform Zwijnaarde, en was lid van tal van andere socio-culturele verenigingen.

Tevens was Arthur deelnemer aan de voorbije edities van onze Kunst- en Cultuurroute TrackZ.

Hij liet Zwijnaardenaars hun stek zoeken op een oude kaart van Zwijnaarde en exposeerde in 2018 nog de Zwijnaardse kastelen, met de nodige historische omkadering en erfgoed informatie.

We bieden zijn echtgenote Annie Van Oostende en zijn familie onze diepste gevoelens van deelneming aan.

In memoriam Joost Vandommele

Rudy Pieters bracht hulde aan het leven en werk van Joost Vandommele

*28.5.1956 †28.10.2019

Joost Vandommele

Maandagavond **28 oktober 2019** overleed in **Gent Vlinks-kernlid** Joost Vandommele. Hij droeg zijn slepende ziekte met een ongeziene moed, tot op het laatste bleef hij genieten van de kleine dingen terwijl hij zonder taboe's kon praten over zijn naderende einde. Lange jaren van sociale, politieke en Vlaamse strijd hadden hem duidelijk gehard. Joost had zijn sporen verdiend als syndicalist bij de spoorwegen. Hij was ook betrokken bij sociale acties in de Gentse buurten waar hij resoluut ging voor de belangen van de gewone mensen. Solidariteit stond bij hem voorop. Hij besepte als geen ander dat je daar als mens veel voor moet opofferen, wat niet evident is in deze individualistische tijden. Het brein van Joost was een historische schatkamer, gevormd door de ervaringen van de klassenstrijd en nationale emancipatiebewegingen. Waar Joost voor stond, kan je lezen in **zijn meesterwerk "Gent, een bakermat voor democratie en socialisme"**.

Ook mensen uit andere gemeenschappen kunnen getuigen zijn inzet. Of het nu de Koerdische kwestie was, of de kwesties van de Ieren, Schotten, Catalanen of Basken, Joost had een groot hart voor elk van hen. De rode draad was zijn geloof in het principe van het zelfbeschikkingsrecht en de democratische en sociale invulling ervan.

Zijn wereldbeeld was een symbiose van progressief nationalisme, klassenstrijd en solidariteit. Naar het einde van de dag toe gaf Joost nog verdere inzage in zijn ziel waar ik nostalgie en trots onderscheidde, maar ook onvoldaanheid en spijt. De tranen in zijn ogen verraadden dat, als hij het had gekund, de geschiedenis anders zou hebben laten verlopen.

Het overlijden van Joost betekent een groot verlies voor de progressief-flamingante familie.

Dr. Johan De Smet (senior curator MSK) stelt de nieuwe uitgave voor van

Karel en ik. Memento van Gustave van de Woestyne en belicht de **relatie Karel-Gustave**.

Prof. dr. Hans Vandevoorde (VUB) leest fragmenten uit Karel en ik.

Parallel met de collectiepresentatie 'Gustave Van de Woestyne' verschijnt **Karel en ik. Memento van Gustave Van de Woestyne**.

In de vroege jaren 1930 begint de schilder Gustave van de Woestyne (1881-1947) zijn herinneringen aan zijn pas overleden lievelingsbroer, de dichter Karel van de Woestijne (1878-1929), op papier te zetten. Dat doet hij in een beeldende streektaal, met sprekende details, veel fantasie en een apart gevoel voor humor. Die cocktail verleent een bijzondere charme aan het verhaal. Bij de eerste uitgave in 1979 stal Karel en ik meteen de harten van de lezers. Velen betreurden later dat deze memoires niet meer in de handel verkrijgbaar waren.

Voor het eerst verschijnt het werk **nu in een zorgvuldige maar gemoderniseerde weergave van het manuscript**. De tekst is voorzien van verhelderende annotaties, een situerende inleiding, een nawoord waarin **feit en mythe** van elkaar worden gescheiden, een personenregister en een bibliografie. Zo kan het boek zowel liefhebbers als specialisten aanspreken.

Deze nieuwe editie wordt bezorgd door **Johan De Smet**, Leo Jansen, Peter Theunynck en **Hans Vandevoorde** en is uitgegeven door Davidsfonds Uitgeverij.

De publicatie is verkrijgbaar in de museumshop voor 22,50 euro.

Dr. Johan De Smet (MSK Gent)

Prof. dr. Hans Vandevoorde (VUB)

Specialisaties:

- experimentele literatuur
- hedendaagse poëzie
- genretheorie
- August Vermeylen
- **Karel van de Woestijne**
- cultuur en literatuur van het fin de siècle en interbellum
- uitwisseling Nederlandse met Franse en Duitse literatuur

Karel en ik

Memento van
Gustave van de Woestyne

18

Memento
van de Sint Lieven straat
tot St Martens dierhem.

(vervolg van het 1de deel)

Terwijl we ons aankleedden had:
den we veel plezier en in ieder geval meer dan
op straat. Vooral als we weg gingen om Karel
van Moeder of om hem met zijn vrienden,
waarop zij antwoorden dat er dan iets was
naamde geen sprake kon zijn... en we vertrokken
hem, zo goed dat er ons niemand van huis kon
zijn weg gaan.

"We gingen rechttoe rechtaan naar den Sint
van der 'Taus' was in daar was op wel
volke, het ge en omgaven Karel, van Karel
er Karel en Karel, het hoofd, er werd er geacht
en verkeer, met klompen en om Karel er,
men lang er "Glede compagnie, gelijk de mijn
geen compagnie gelijk de mij. Vrij na, en
"Van mijn schuine doekla, bels oelie,
oelie oelie, Oh mijn schuine doekla,
oelie oelie, oelie oelie." en ook van
"Hoe we gaan wij ons geneeren, Goolang,
Lelang we jongmannen, jongmannen, dat
leide landigde "Pepu geven, Pepu geven,
Pepu ge e e e van. Karel kwam dicht bij
mij en verzette in mijn oor: "Ik ge een iemand
van mijn Kommissie willen ontmoeten. Kom
kom een fenne "Taus" geven... hij had het
nog meer pas gezegd of daar kwam tot Arny

1

EERSTE DEEL

MEMENTO VAN
SINT LIEVEN
STRAAT TOT S^t
SINT MARTENS - LAEF
THEM

In een groot burgershuis geleg-
en in het midden van de Sint Lieven straat, dat pas voor den oorlog
af gebroken werd, werd Karel van de Woestyne, den 10de Maart van het
jaar 1878, geboren.

Recht over dit huis woonde onze
grootvader, Pieter van de Woestyne: streng man met aristocratisch voor-
komen.

Bij zyne geboorte, was Karel zeventig
centimeter groot en hy woog zes kilo. De onderbroeken en windels die
zyne moeder in gereedheid gebracht had waren veel te klein en moest er
voor zorgen andere telaten maken, nog eens zoo groot. Van zyne geboor-
te af kon hy niet zyn zoals andere kinderen en moest zich onderscheiden; en
later, toen hy op den arm recht zitten kon, heeft men menigmaal gepoogt hem
te doen lachen maar Charelke wilde niet en men had wel op zyn kaakje te tik-
ken met den wysviger, Charelke lachte nooit en keek u ernstig en mispryzend
aan, — moeder vertelde dat hy nooit anders is geweest gedurende zyne kin-
der-jaren.

Toen hy acht maanden oud was liep hy het huis rond
in zyne kevie en soms kwam de jongste zuster van Vader met hem spelen.
Het huis was voorzien van eene dubbele ingangdeur, met lange de straat vijf
open af. Op ekeren dag liep Charelke in zyne kevie door den gang en de in-
gang deur stond open, wagenwyd, daar de voorzegde zuster van Vader, by het
binnenkomen, vergeten te sluiten had. Toen Karel aan de deur te kyken stond
naar de voorbygangers, kwam zyne jonge tante afgehoopen uit den gang en
gaf op de kevie van Charelke zulken geweldige schop, dat de arme kleine
de vijf trappen af viel. Had het niet geweest door den valhoed die hy droeg
en van de stevige kevie, 't manneke had zich verzekerd 't hoofd in gevallen.
De voorbygangers hebben hem opgeraapt en hy had gelukkiglyk geen enkel let-
sel. De jonge tante werd door myne moeder en door mynen Vader, door hare ouders
streng berispt. Maar — eenige dagen nadien ondervond men dat tante Seraphine,
(zoo was haar naam) den schop op de kevie met geene slechte bedoeling gegeven
had en — ze werd in eene vigilante naar een gesticht overgebracht, daar ze

Dit manuscript
werd de bron voor
de nieuwe editie.

Gustave Van de Woestyne -
Memento: Herinneringen
aan Karel van de Woestijne,
ca 1934 - Collectie MSK
Gent, schenking van mevr.
Huguette Van de Woestyne-
Vanagt, 2020

"De twee broers konden
het bijzonder goed met
elkaar vinden", zegt
Cathérine Verleysen,
directeur van het MSK.
"Je ziet hoe de kleine-
broersruizes uit hun
kindertijd plaatsmaken voor
een innige band.
Gustave vond dat Karel de
enige was die zijn werk echt
begreep. Hij was zijn
belangrijkste criticus. Wat
hen ook bond, was het
vroegtijdige verlies van hun
vader. Je voelt dat grote
broer Karel Van de
Woestyne een beetje de
vaderrol op zich nam van
kleine broer Gustave."

Gustave Van de Woestyne Collectiepresentatie MSK 07.07.20-04.10.20 tentoonstelling

De voorbije jaren ontving het Museum voor Schone Kunsten Gent (MSK) enkele belangrijke schenkingen van werk door Gustave Van de Woestyne (1881-1947). Deze schenkingen vormen een opmerkelijke versterking van de reeds omvangrijke museumcollectie rond deze van oorsprong Gentse kunstenaar. Deze zomer brengt het MSK al haar kunstwerken door Van de Woestyne samen in één collectiepresentatie: van tekeningen en voorstudies tot schilderijen en boekillustraties.

De kern van de verzameling Gustave Van de Woestyne

Sinds decennia is de kunstenaar Gustave Van de Woestyne verbonden met het Gentse museum. Reeds in 1913 verwierf het museum het **Portret van Prudence De Schepper (1910)**, de echtgenote van de kunstenaar. In de loop van de 20ste eeuw werden daar schilderijen aan toegevoegd als **Boer (of Avond; 1910)**, **Boerinnetje (1913)**, **Gastvrijheid voor vreemdelingen (1920)**, **Christus in de woestijn (1939)**, en – in 1991 – **Fuga (1925)**. Op die manier bezat het museum bij het begin van de 21ste eeuw hoofdwerken uit de meest betekenisvolle fases van de carrière van de kunstenaar.

Na 2000 ging veel aandacht naar Van de Woestyne's grafische oeuvre, waarbij onder meer voorbereidende tekeningen voor Streuvels' hertaling van het Middelnederlandse epos Van den vos Reynaerde werden aangekocht, maar **tevens de waarschijnlijk bekendste portrettekening die Gustave maakte van zijn broer de dichter-schrijver-criticus Karel van de Woestijne (1910)**.

De belangrijke recente schenkingen

Dankzij de schenkingen van de afgelopen jaren kan het museum een nog ruimer beeld tonen van het oeuvre van de kunstenaar en hierbij nu zelfs de eerste fase van zijn carrière illustreren. Zo kwam het museum onlangs in het bezit van het **vroegst bekende zelfportret van Van de Woestyne**, ontstaan omstreeks 1899-1900, toen hij nog studeerde aan de Gentse Academie voor Schone Kunsten (of deze net had verlaten).

Uit Van de Woestyne's **decisieve jaren in Sint-Martens-Latem, tussen 1900 en 1909**, ontbeerde het museum voorheen een schilderij. Via het legaat De Blicq uit 2016 kan het museum daar nu met het portret van **Deeske Cnudde (1902)** een typerend voorbeeld van tonen. Het schilderij is één van de vroegste portretten uit Van de Woestyne's carrière, en maakt deel uit van een reeks waarin de kunstenaar deze **landarbeider uit het Leiedorp** de vorm laat aannemen van een archetype: de mens die onlosmakelijk met de aarde verbonden is.

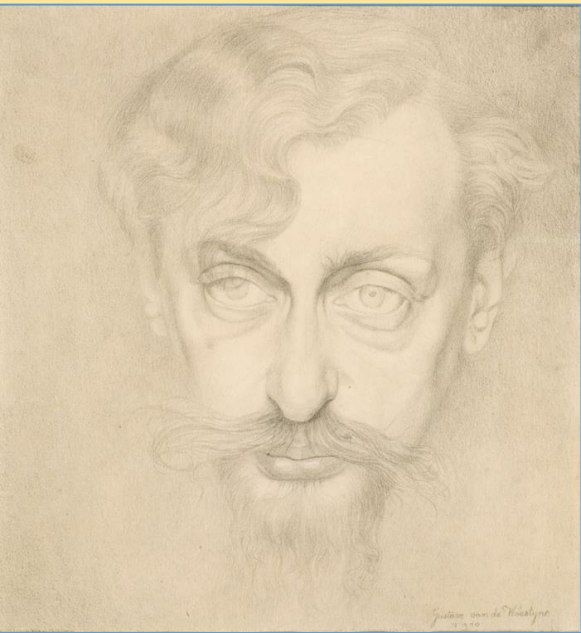
Nog uit de Latemse jaren van Gustave heeft een zeldzame lithografie de museumcollectie vervoegd, nl. **Het Walleke te Wingene**. In deze voorstelling van de boerderij waar Guido Gezelles moeder opgroeide, grijpt Van de Woestyne terug naar de middeleeuwse typologie van de hortus conclusus, de besloten hof, een traditionele allegorie op Maria's zuiverheid en tegelijk een verwijzing naar de Tuin van Eden.

Uit de twintiger en dertiger jaren van Van de Woestyne's carrière ontving het museum hoogst uitzonderlijk en zeldzaam studiemateriaal. Studiebladen voor schilderijen als **De blinde vioolspeler**, **Onze-Lieve-vrouw van Zeven Smarten** en **De Judaskus** geven een zeldzaam inzicht in Van de Woestyne's manier van werken. Tevens via schenkingen worden deze studietekeningen nu aangevuld met grafiek van de kunstenaar, waaronder verschillende lithografieën, maar ook studiemateriaal voor en de maquette van het door Gustave Van de Woestyne geïllustreerde boek **Le Roi Albert et son temps (1932)**.

Karel en Gustave (Karel schreef zijn naam steeds met een ij, Gustave met y.)

Minstens even belangrijk, ten slotte, zijn de schenkingen van persoonlijke geschriften door de kunstenaar die we deze zomer kunnen tonen. Het meest in het oog springend is de schenking van het originele manuscript van de **herinneringen die Gustave omstreeks 1930 aan zijn broer Karel wijdde**. Dit manuscript werd in **1979 onder de titel 'Karel en ik'** uitgegeven. De kunstenaar brengt ons een ontwapenend relaas van de jaren die hij samen doorbracht met zijn broer, eerst tijdens hun jeugdjaren in Gent en naderhand in Sint-Martens-Latem. Zoals zijn broer Karel was Gustave bezeten van zijn familiegeschiedenis. In verschillende schriften maakte hij een oplijsting van de genealogie die hij, met zijn typerende fantasie, liet teruggaan tot in de het midden van de 14de eeuw en daarbij adellijke roots ontwaarde. Het deerde hem niet dat de tak van de adellijke familie van de Woestyne nog voor de Franse Revolutie was uitgestorven, en dus geen verband kon hebben met zijn Gentse familie. Ook deze schriftjes worden in de collectiepresentatie getoond en gekaderd.

**Gustave Van de Woestyne,
Selbstporträt in
Laethem-Saint-Martin
1900, Privatsammlung**

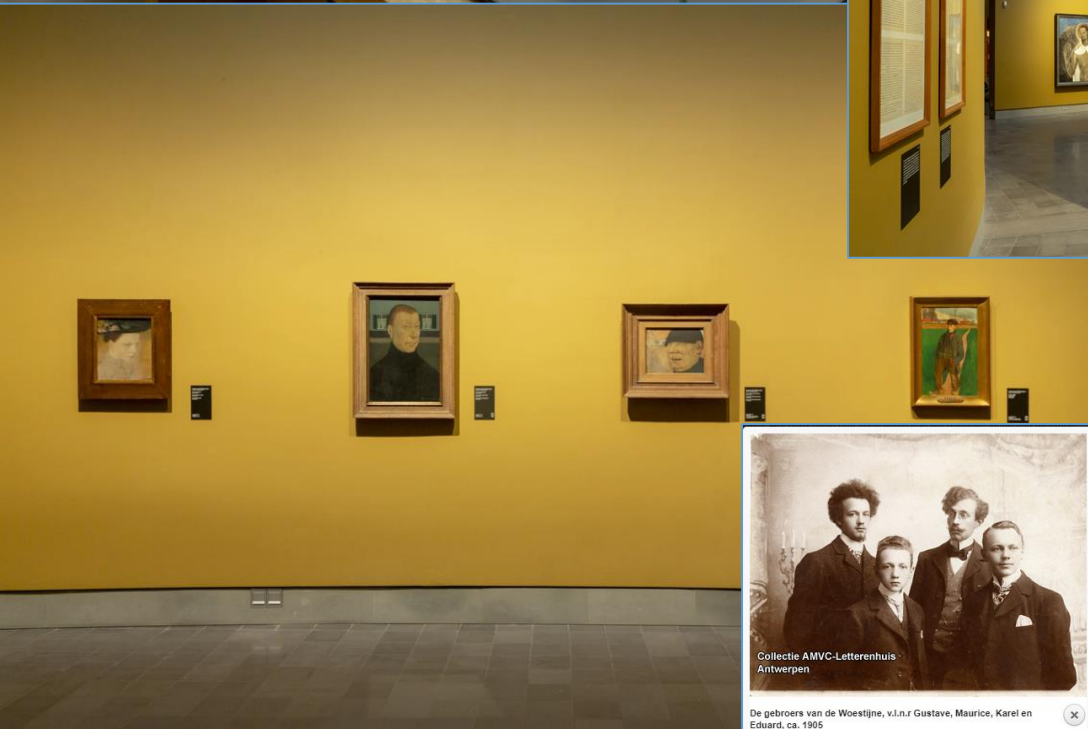
Gustave Van de Woestyne - Karel van de Woestijne, 1910 - Collectie MSK Gent, aangekocht in 2008
Gustave beweerde dat zijn broer Karel degene was die zijn werk het best kende en misschien zelfs de enige die het helemaal begreep. Geen wonder dus dat sommige van de meest poëtische titels van werken aan de oudere Van de Woestyne toe te schrijven zijn.

Het portret is een mooie opener van de tentoonstelling die de hele carrière van Van de Woestyne overspant. Die wordt niet alleen getoond aan de hand van schilderijen, tekeningen, illustraties en voorstudies, maar ze komt ook tot leven, dankzij zijn memoires. Het manuscript van die memoires loopt als een rode draad doorheen de tentoonstelling. De **147 pagina's** zijn er integraal te lezen, met alle aanpassingen en doorhalingen. Gustave Van de Woestyne schreef die memoires in de jaren 1930 na de dood van zijn broer Karel. Ze werden pas in 1979 uitgegeven onder de titel "Karel en ik". De schilder blikte terug op zijn leven aan de zijde van zijn broer: hun kindertijd en jeugdjaren in Gent, maar ook later, als ze samenwonen in Sint-Martens-Latem.

Gustave Van de Woestyne - Zelfportret, 1899 (of vroeger) - Collectie MSK Gent, schenking van mevr. Huguette Van de Woestyne-Vanagt, 2020

**MSK Gent
collectiepresentatie
'Gustave Van de
Woestyne'**

**Toen ik Gustave Van de
Woestyne googelde, viel
het me op, dat hij een
belangrijke schilder was
met een uitgebreid
oeuvre.**

**Daarom heb ik recensies
en werken toegevoegd.**

Gustave Van de Woestyne (Gent, 2 augustus 1881 – Ukkel, 21 april 1947) was een Belgisch kunstschilder. Hij was de broer van de dichter Karel van de Woestijne en de vader van de componist David Van de Woestijne. Zijn oeuvre staat geboekstaafd **als symbolisch, neorealistisch en expressionistisch.**

Een zoekende kunstenaar

Gustave werd geboren in Gent als derde zoon van Alexander Van de Woestyne en Antigona Sielbo. Hij volgde les aan de Gentse Koninklijke Academie voor Schone Kunsten waar hij les kreeg van onder anderen Jean Delvin. Hij bezocht als student vaak het Museum voor Schone Kunsten in Gent, waar hij verschillende studies maakte. Zijn vader stierf vroeg. Toen hij ziek werd, besliste grote broer Karel om naar Sint-Martens-Latem te gaan verhuizen. Door de gezonde buitenlucht raakte Gustave er rap boven op. Daar maakte hij kennis met George Minne, een groot voorbeeld voor Gustave. In Sint-Martens-Latem leerde hij Valerius De Saedeleer, Albijn Van den Abeele en vele andere kunstenaars kennen. Zij vormden, samen met Karel en Gustave Van de Woestyne, de kern van de zogenaamde eerste groep van Sint-Martens-Latem, ook Latemse school genoemd.

Een opgemerkte kunstenaar

In 1905 trad hij in in de Abdij van Keizersberg, het benedictijnenklooster in Leuven. Hier bleef hij slechts een paar weken, en hij hernam zijn eerste roeping van de beeldende kunst. Hij werd al vroeg opgemerkt en kon deelnemen aan internationale tentoonstellingen in Amsterdam, Den Haag en Venetië. In **1908 trouwde hij met Prudence De Schepper**, met wie hij **vijf kinderen** had. Hij woonde tot 1909 in Latem en verhuisde daarna, samen met Valerius De Saedeleer naar Tiegem, waar hij tot 1913 woonde. In datzelfde jaar bezocht hij met De Saedeleer Florence. In het begin van de oorlog trok hij samen met het gezin van De Saedeleer op vlucht naar Wales. Hij maakte naam in Londen en die stad beviel hem. Dat deed hem op het einde van de oorlog zelfs even twijfelen aan een terugkeer naar België.

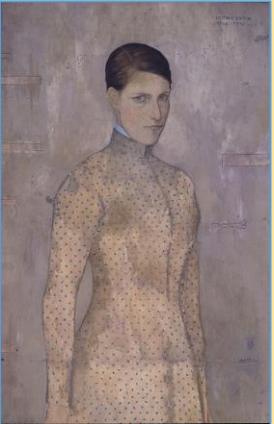
Een monumentale kunstenaar

Vanaf 1925 verbleef hij in Mechelen, waar hij benoemd werd tot directeur van de Academie voor Schone Kunsten. Hij was ook docent schilderkunst aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen. Van 1928 tot 1931 doceerde hij het vak monumentale schilderkunst aan het Hoger Instituut voor Sierkunsten van Ter Kameren in Brussel. Hij bleef echter, ondanks deze officiële opdrachten, een **avant-gardist**. Hij was onder andere te gast in de Brusselse galerie Le Centaure en kreeg in 1929 zelfs een solotentoonstelling in het Brussels Paleis voor Schone Kunsten. Hij maakte samen met onder anderen Gustave De Smet en Frits Van den Berghe deel uit van de kunstkring Les 9. Met hen werd hij tien jaar later lid van de kring Les Compagnons de l'Art. Vanaf 1928 kreeg hij hulp en ondersteuning van het Brusselse echtpaar David en Alice van Buuren. Voor hen maakte hij een grote hoeveelheid werk. De grootse openbare collectie van Gustaves werk is overigens te zien in het Museum van Buuren in Ukkel.

Stijl en evolutie

Van de Woestyne was een introverte en religieus geïnspireerde kunstenaar. In zijn vroege, symbolische werk is de invloed van de prerafaëlieten terug te vinden. De herhaalde bezoeken met zijn broer Karel aan de tentoonstelling van de Vlaamse Primitieven te Brugge in 1902, hebben zijn stijl sterk beïnvloed. Die invloed van de oude meesters zien we vooral in zijn talrijke portretten. Vermoedelijk in navolging van Pieter Bruegel de Oudere plaatste Van de Woestyne zijn religieuze taferelen dikwijls in de landelijke Leiestreek. Na zijn terugkeer uit Groot-Brittannië evolueerde zijn werk naar een **eigen vorm van expressionisme**, waarbij zijn **schilderwijze niettegenstaande de gebruikte vervorming realistisch blijft**. In 1909 illustreerde hij Stijn Streuvels' bewerking van de Reinaert, bewerking die verscheen als Duimpjesuitgave in de bekende reeks Duimpjes van Victor de Lille. **In 1979 verscheen, postuum, het boek Karel en ik - Herinneringen.**

Een **zelfportret** van een jonge Gustave Van de Woestyne. MSK Gent

Website van A-F Haelemeersch

Een blik op kunst, poëzie en Sint-Martens-Latem

Van de Woestijne Gustave

Gustaaf van de Woestijne (Gent, 2 augustus 1881 – Ukkel, 21 april 1947) liep school aan het Gentse atheneum en volgde nadien de lessen aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten van zijn geboortestad.

Zijn voornaamste leraars waren er Louis Tjtgadt en Jules Van Biesbroeck.

Gustaaf vervoegde in april 1900 zijn broer, schrijver-dichter Karel, die verbleef in een huisje aan de Latemstraat 43. Hij bleef er tot 1904.

Daar borstelde hij zijn legendarisch geworden portretten van Deeske Cnudde, het portret van Josephine Destandberg en dit van Elisabeth de Saedeleer.

Later vestigde hij zich in het huis aan de Latemstraat 16 waar hij over een ruim atelier beschikte.

In 1905 kreeg hij gedurende enkele weken Albert Servaes als logé. Gustaaf van de Woestijne, hijzelf verkoos de Franse schrijfwijze Gustave, behoorde tot de stichters van de Eerste Latemse Groep. Ook hij kwam net als zijn vriend Valerius de Saedeleer erg onder de indruk van de tentoonstelling Vlaamse Primitieven (Brugge 1902) en deze eerste gezamenlijke expositie van Vlaamse grootmeesters zou zijn levensvisie en latere oeuvre sterk beïnvloeden. Gustave wordt sterk religieus gericht, zodanig zelfs dat hij in 1905 gedurende zes weken in de abdij 'Keizersberg' te Leuven gaat bezinnen en eenmaal terug in het kunstenaarsdorp zijn

naastenliefde getuigt door het verplegen van zware zieken en ouderlingen.

In december 1906 vestigt hij zich opnieuw in de vroegere woonst van zijn broer Karel, waar hij zijn belangrijkste werken op doek brengt. Hij huwt in 1908 de Prudence De Schepper en samen verlaten ze Sint-Martens-Latem om zich, na korte verblijven te Leuven, Etterbeek en Tiegem, tijdens de Eerste Wereldoorlog in Engeland te vestigen waar ze ook Minne en de Saedeleer terugvinden. Na de oorlog woonde Van de Woestijne achtereenvolgens in Waregem, Mechelen – waar hij directeur werd van de stedelijke academie – en in Ukkel, waar hij op 21 april 1947 overleed.

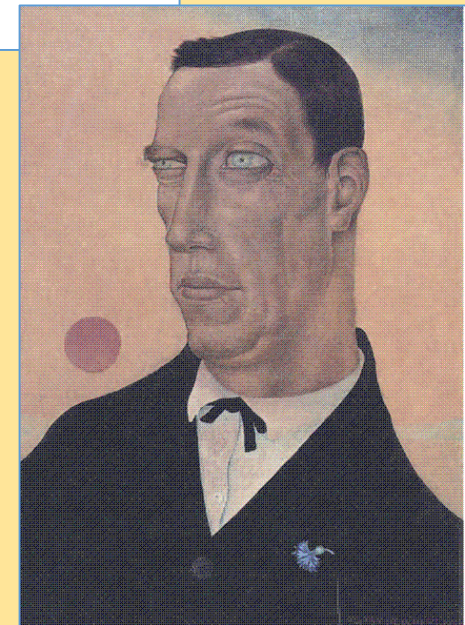
Hij ligt begraven op het 'Campo Santo' te Sint-Amandsberg.

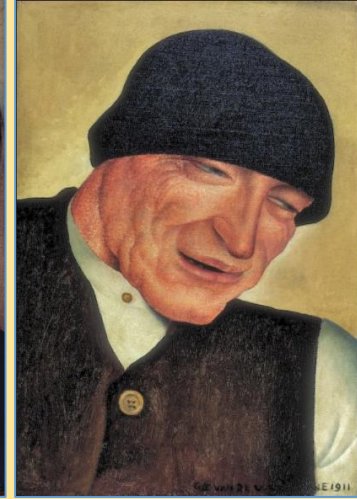
Van de Woestijne was ook docent schilderkunst aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen. Van 1928 tot 1931 doceerde hij het vak monumentale schilderkunst aan het 'Hoger Instituut voor Sierkunsten van Ter Kameren' in Brussel.

Hij bleef echter, ondanks deze officiële opdrachten, een avant-gardist.

Hij was onder andere te gast in de Brusselse galerie 'Le Centaure' en kreeg in 1929 zelfs een solotentoonstelling in het Brussels Paleis voor Schone Kunsten.

Hij maakte samen met onder meer Gust. De Smet en Frits Van den Berghe deel uit van de kunstkring 'Les 9'. Met hen werd hij tien jaar later lid van de kring 'Les Compagnons de l'Art'. Vanaf 1928 kreeg Van de Woestijne de steun van het Brusselse echtpaar David en Alice van Buuren. Voor hen maakte hij een grote hoeveelheid werk. De grootse openbare collectie van Gustaves werk is overigens te zien in het 'Museum van Buuren' in Ukkel.

'groep der Boeren'

Gustave Van de Woestyne,
Boer (Het antwoord), 1911, MSK Gent

woestyne, gustave van de
Boer Kerckhove

woestyne, gustave van de
Boerenkop

woestyne, gustave van de
De papeter 1

woestyne, gustave van de
De papeter 2

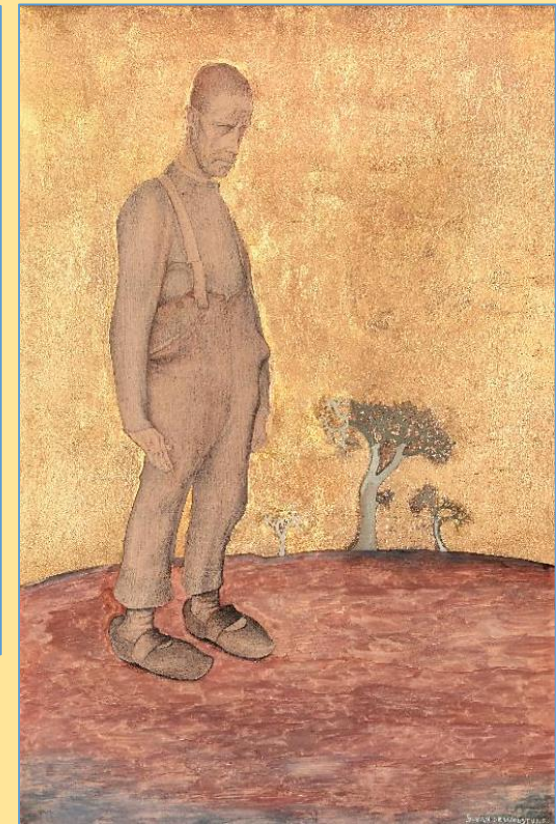

Gustave Van de Woestyne, Ingeduffelde boer,
1915, Museum Dhondt-Dhaenens, Deurle

Gustave Van de Woestyne
De blinde man met pap
L'aveugle à la bouillie

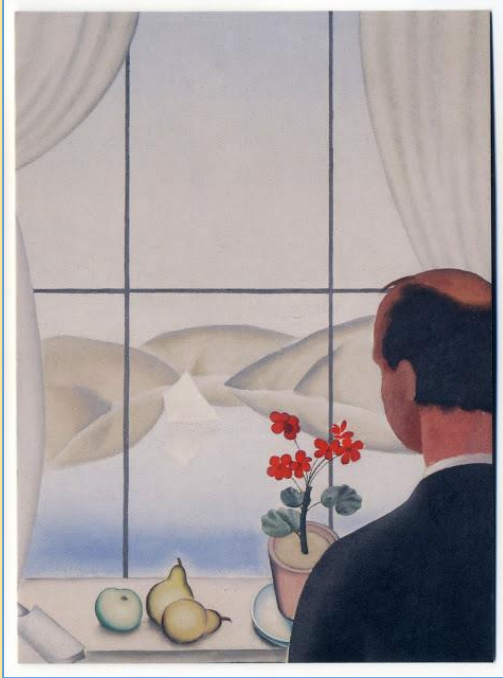
Woestyne, Gustave van de
De zaaier

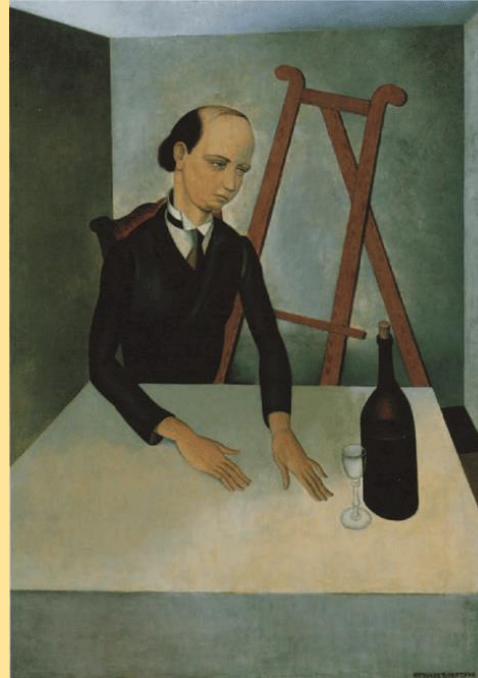
Gustave Van de Woestyne
Deeske aux champs, 1908

Gustave Van de Woestyne
L'attente, 1925

Gustave van de Woestyne
'Le peintre à sa fenêtre'

Gustave van de Woestyne
Tentation, 1925

'persoonlijk –
intieme
Bevinding'

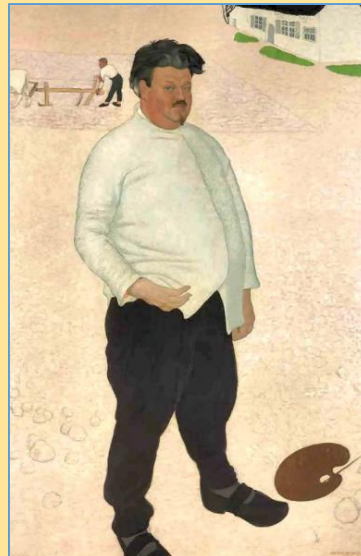
woestyne, gustave van de
De grootmoeder (Portret van Roos van Wijnendaele)

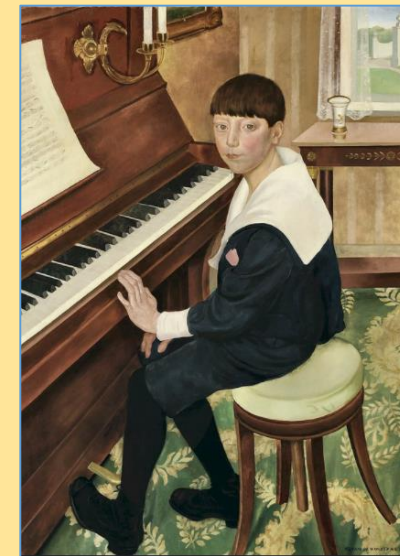
woestyne, gustave van de
Portret van mevrouw de Weert

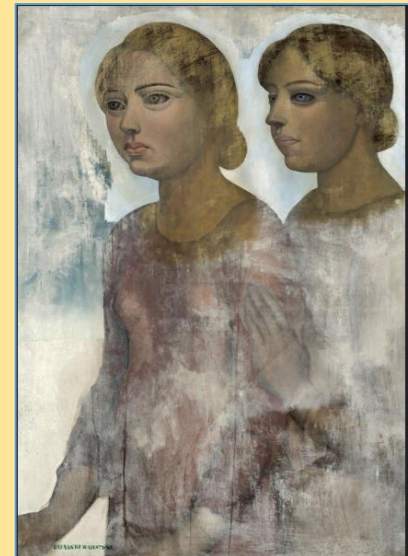
woestyne, gustave van de - Portret van Valerius De Saedeleer 1
woestyne, gustave van de - Portret van Valerius De Saedeleer 2

Gustave Van de Woestyne - Charles
Leclercqz zegel Koning Albert I

woestyne, gustave van de
Jongen aan de piano (Bernard de Craene)

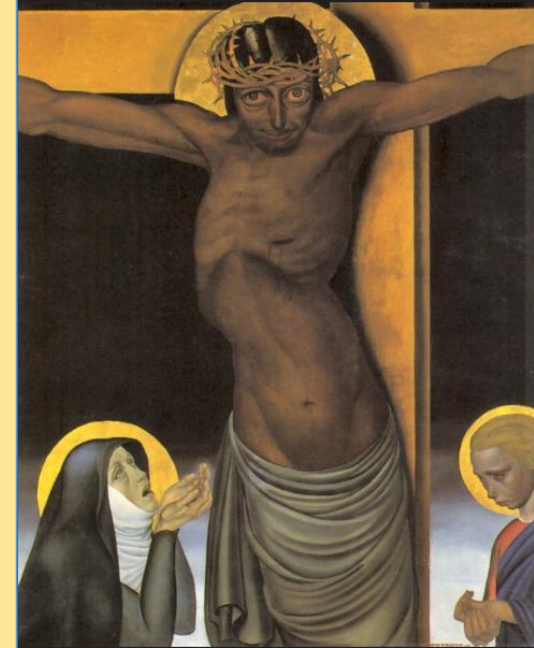
woestyne, gustave van de
Les deux jeunes filles

Gustave van de Woestyne
Adam and Eve, 1920

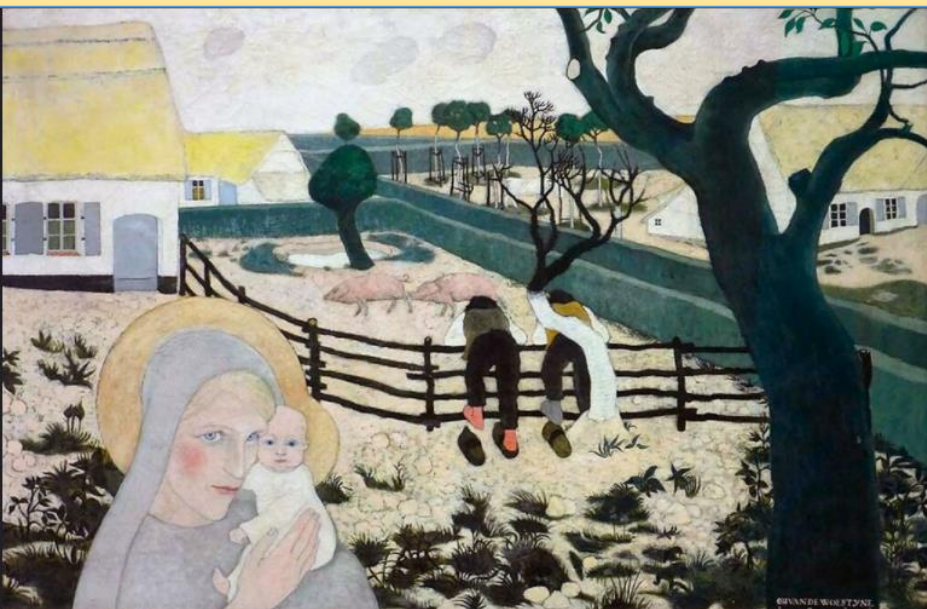
Gustave van de Woestyne
De Judaskus (Judas Kiss)

woestyne, gustave van de
Jezus Christus offert Zijn bloed voor ons

woestyne, gustave van de
De monnik

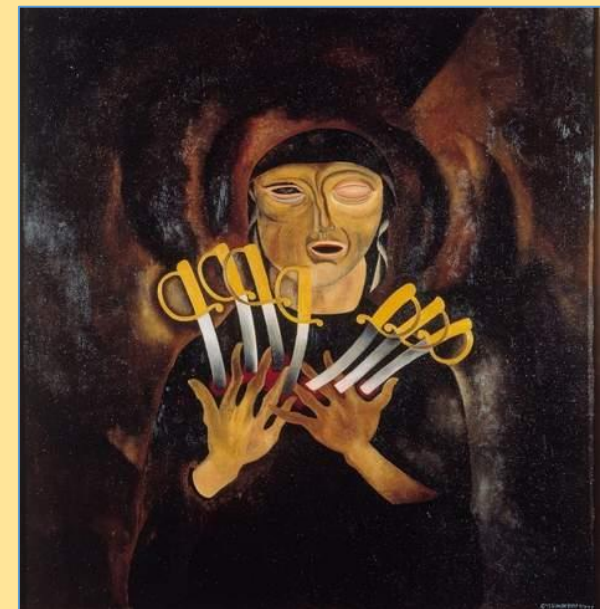

woestyne, gustave van de
Zondagmiddag

woestyne, gustave van de
Jeune fille ou Sainte Germaine de Pibrac

'de Gods-
dienstiege
groep'

woestyne, gustave van de
Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Smarten

De slechte zaaier, 1908

Portret van Fabrice Polderman,
1916, Museum voor Schone
Kunsten, Gent

Fuga, 1925, Museum voor Schone
Kunsten, Gent

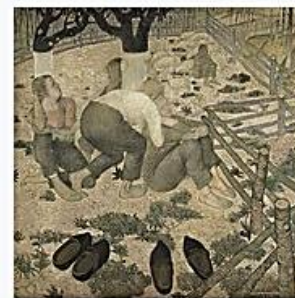
Laatste Avondmaal, 1927,
Groeningemuseum

De blinde, 1910, Koninklijk
Museum voor Schone Kunsten
Antwerpen

De twee lentes, 1910, Koninklijk
Museum voor Schone Kunsten
Antwerpen

De slapers, 1918, Koninklijk
Museum voor Schone Kunsten
Antwerpen

Adrienne, 1921, Koninklijk Museum
voor Schone Kunsten Antwerpen

Christus toont zijn wonden, 1921,
Koninklijk Museum voor Schone
Kunsten Antwerpen

De likeurdrinksters, 1922,
Koninklijk Museum voor Schone
Kunsten Antwerpen

Gaston en zijn zuster, 1923,
Koninklijk Museum voor Schone
Kunsten Antwerpen

Azuur, 1928, Koninklijk Museum
voor Schone Kunsten Antwerpen

Stilleven met druiven, 1937,
Koninklijk Museum voor Schone
Kunsten Antwerpen

Heilige Bernardus, 1901-1947,
Koninklijk Museum voor Schone
Kunsten Antwerpen

'Still life with fruit
bowl', 1932

Deeske, 1902, Museum voor
Schone Kunsten, Gent

Portrait d'Albert Ier, roi des Belges
(1875-1934), 1914 - dessin au
crayon - Royal Library of Belgium

Boerin, ca. 1925, uit de collectie
van The Phoebus Foundation

Gustave van de
Woestyne

Portrait of
Elisabeth Van de
Woestyne, 1926

Brando Alabodi (leerling van het Sint-Janscollege, Sint-Amandsberg)
brengt fragmenten uit *Laethemsche Brieven over de Lente* en gedichten van Karel van de Woestijne.
Gedeeltelijk uit het hoofd gereciteerd!

Bloemenhulde

Annie Van Oostende plaatst het bloemboeket!

In zijn **slotwoord** bedankte **Paul de Loore** iedereen, die heeft bijgedragen aan het succes van de bloemenhulde 2020 van Karel van de Woestijne.

Fotograaf Marc Careel
maakte nog foto's van
de hoofdpersonen.

Paul De Loore

Johan De Smet

Hans Vandevoorde

Brando Alabodi

Rudy Pieters

Rita

Annie

Huguetta Van de
Woestyne-Vanagt

Johan De Smet

Hans Vandevoorde

Aan een mooi evenement
in een vriendelijke sfeer
komt een einde!

Tot ziens in 2021!

Ik was blij opnieuw **verslag** uit te brengen **van dit leerzame gebeurtenis.**

**Naast mijn foto's heb ik foto's van Marc Careel gebruikt.
Bedankt Marc!**

